

Uw Bijbel: Vergeestelijken óf.... Recht snijden?

Drie fouten die leiden tot vergeestelijking van de Bijbel

Deel 3

Jan Stelma

Ik wil het vandaag gaan hebben over een aantal fouten die de mensen in deze tijd maken. Eigenlijk vanaf Paulus al. Mensen die door onwetendheid fouten gaan maken. Mensen begrijpen de Bijbel niet, of kunnen de inhoud van de Bijbel niet sluitend maken, waardoor ze een vreselijke fout begaan: nl het vergeestelijken van Gods Woord. En dat heeft alles te maken met het niet juiste verelen van de Bijbel. Men weet niet wat men moet toepassen op zich zelf en wat niet. De Bijbel noemt dat het recht snijden van het Woord der Waarheid.

Fout 1: Het niet recht snijden van de Bijbel

II Timotheüs 2:15

Benaarstig u, om uzelfven Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt.

Dit mag u gerust de hoofdfout noemen en daarom staat deze ook op nr.1 van onze lijst!

Er zijn niet voor niets zoveel kerken en leringen. Denk maar eens aan de leer der dopen, de leer van hoe je eeuwig leven krijgt, of genezingen en tongen.

Ik ga met jullie kijken naar een aantal leringen en fouten die mensen maken, gebaseerd op het feit dat mensen het Woord der Waarheid niet recht snijden. En de belangrijkste fout is dat mensen zich niet **benaarstigen** om het Woord te bestuderen en recht te snijden. Als we nu naar de Bijbel kijken weten we dat dat Gods Woord is, en dat moeten we recht snijden. Als we dat niet doen, dan wordt het een hutspot.

En hoewel u misschien 100 % gelooft dat de Bijbel één Boek is , bestaande uit 66 boeken, dan toch loopt u tegen het probleem op dat het lijkt alsof het Woord van God soms in tegenspraak is met zichzelf. Dat is natuurlijk niet zo, maar er zijn absoluut teksten die niet in overeenstemming zijn te brengen met elkaar.

Het gevolg hiervan is dat Israël, hier in deze Bedeling Genade, daar het slachtoffer van is door de gedachtes van de theologen. Het gevolg is dat mensen dingen op zichzelf gaan toepassen die niet op hun van toepassing zijn en dat is een groot probleem. Dus wat voor Israël is, wordt dan op ons toegepast en dan begint de ellende. Eigenlijk is het heel simpel, maar het wordt jammer genoeg niet geleerd.

Hoezo dan Israël? Welnu, in de Bijbel gaat het over Israël, het Lichaam van Christus en de heidenen (1 Kor.10:31). Als we het Woord recht gaan snijden, dan gaan we zien wat voor ons, het Lichaam van Christus is en wat niet voor ons, maar voor Israel is. En daarom bevat de Bijbel namelijk niet één Evangelie. De Bijbel gaat niet alleen over één volk waar God mee bezig is, en dat is juist het punt.

Juist daarom zegt Paulus in zijn allerlaatste brief, de 2 Timotheus brief, dat wij het Woord recht moeten snijden, zodat we weten wat voor ons is en wat niet voor ons is.

Hij zegt dat in zijn laatste brief omdat dat de laatste woorden zijn die God op heeft laten schrijven, en omdat vanaf toen de Bijbel af was .

Toen hadden we dus het hele Woord der waarheid. En dat gaan we nu dus op de juiste manier leren. We lezen wel de hele Bijbel, maar we moeten wel goed begrijpen aan wie het gericht is, in welke context het staat en of het over mij of over iemand anders gaat.

De hoop van Israel

Als we bijvoorbeeld naar het Oude Testament gaan, en dan gaan we naar Daniël 2:44, dat gaat over de hoop van het volk Israël. Ik wil u laten zien dat als we het Woord recht snijden, we dan gaan zien wat de hoop van het volk Israël is en wat de hoop van het Lichaam van Christus. Als we dat recht snijden, hebben we geen probleem, want dan blijft de hoop van Israel ook de hoop van Israel, zonder dat het wordt afgenomen en op het Lichaam van Christus wordt toegepast. Dan wordt Israel niet afgeschreven en alleen de vloeken aan hun gegeven en de zegeningen aan het Lichaam van Christus.

Maar als we dat niet doen, dan ziet u dat de hoop van de mensen heel verschillend is. In de zeven eenheden van ons geloof, in Efeze 4, zien we ook dat er **één HOOP** tussen staat. Als u vandaag de dag eens gaat kijken op een groot Christelijk evenement. Wat ziet u dan? Mensen ervaren dan eenheid in het zingen en een goede preek, maar als u gaat vragen wat de hoop van de mensen is, dan krijgt u heel verschillende antwoorden! Daar zit dus wel verschil in, en dat komt omdat men het Woord der waarheid niet recht snijdt. De hoop van het volk Israël staat in **Daniël 2:44**:

Doch in de dagen van die koningen zal de God des hemels een Koninkrijk verwekken, dat in der eeuwigheid niet zal verstoord worden; en dat Koninkrijk zal aan geen ander volk overgelaten worden; het zal al die koninkrijken vermalen, en te niet doen, maar zelf zal het in alle eeuwigheid bestaan.

Dus...de God des hemels gaat een koninkrijk verwekken, een koninkrijk hier op aarde, dat in eeuwigheid zal bestaan. **Dát** is waar Israël op hoopt. Ook Daniël 7:14 spreekt daarover, want goed, een koninkrijk....maar daar komt nog iets bij!

Want door wie zal het gevestigd worden?:

Daniël 7:14

En Hem (de Heere Jezus Christus) werd gegeven heerschappij, en eer, en het Koninkrijk, dat Hem alle volken, natiën en tongen eren zouden; Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die niet vergaan zal, en Zijn Koninkrijk zal niet verdorven worden.

U ziet hier dus het koninkrijk met de Heere Jezus Christus aan het hoofd. En **dát** is wat Israël verwacht. Dit is geschreven, **nadat** Koning David, de grote koning, koning was over een koninkrijk. Een mooi en goed koninkrijk en zijn zoon Salomo daarna! Onze tekst spreekt dus over een toekomstig Koninkrijk op aarde.

Een **eeuwig** koninkrijk; een koninkrijk dat voor eeuwig zal bestaan met de Heere Jezus op de troon. We kijken nu naar **Handelingen 1:3** :

Aan welke Hij ook, nadat Hij geleden had, Zichzelf levend vertoond heeft, met vele gewisse kentekenen, veertig dagen lang, zijnde van hen gezien, en sprekende van de dingen, die het Koninkrijk Gods aangaan.

De Heere Jezus is naar de aarde gekomen, hij is vlees geworden, hij is gestorven, hij is gekruisigd, hij is opgestaan uit de dood.

Met datgene wat we net gelezen hebben (in het OT), weten we dat Hij het hier gehad heeft over het koninkrijk dat aan Israël beloofd is. En daar sprak Hij met hen over.

We hebben het dus over het koninkrijk Gods, maar Paulus spreekt ook over het koninkrijk Gods! Echter...dat is níet hetzelfde. En daarom moeten we het Woord dus recht snijden. En daarom vragen de apostelen dus ook, in vers 6:

Zij dan, die samengekomen waren, vraagden Hem, zeggende: Heere, zult Gij in dezen tijd aan Israël het Koninkrijk wederoprichten?

Er staan een aantal belangrijke dingen in deze tekst: aan wie? Aan Israël. En dan het woordje "weder" = **opnieuw**. Israël heeft eenmaal een koninkrijk gehad, maar dat bestond niet meer. Ze waren nu onder de vreemde overheersing, onder de Romeinen. En nu is de Heere Jezus gekomen, en wat is hun verwachting? Christus op de troon. En Hij gaat hier weg en vaart op naar de hemel, want als Hij niet weg zou gaan, zou de Trooster (de Heilige Geest) niet kunnen komen en die wordt ook daarna uitgestort. Zie Joh.16:7. Maar de verwachting is "weder" (opnieuw) oprichten! Ja, dat koninkrijk gaat Hij opnieuw oprichten. En dat hebben we net in Daniël 2 gelezen, **dát** koninkrijk, **dát** gaat komen! Het is waar Israel al zo lang op wachtte vanwege de vele profetieën in het OT:

Jesaja 9:6-7 Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst;

Der grootheid dezer heerschappij en des vredes zal geen einde zijn op den troon van David en in zijn koninkrijk, om dat te bevestigen, en dat te sterken met gericht en met gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid toe. De ijver des HEEREN der heirscharen zal zulks heirscharen zal zulks doen.

Petrus wist, vervuld met de Heilige Geest, heel goed wat hij op Pinksteren tegen het **volk Israel** zei:

Hand. 2:30 Alzo hij dan een profeet was, en wist, dat God hem met ede gezworen had, dat hij uit de vrucht zijner lenden, zoveel het vlees aangaat, den Christus verwekken zou, om Hem op zijn troon te zetten;

Dus wat was Israëls hoop? Een aards, zichtbaar, fysiek, Davidisch Koninkrijk met Christus op de troon in Jeruzalem. Dat is de verwachting en de hoop van het volk Israël, overduidelijk. En dat is aan Israël beloofd.

Nu komen we bij het punt dat we zeggen: oké, dat zien we hier staan. Maar nu komt er een probleem, omdat veel mensen dit lezen als het Koninkrijk dat aan ons beloofd is. Dat gaan wij zometeen zien.

De hoop van het Lichaam van Christus

Maar eerst gaan we kijken naar de hoop van het Lichaam van Christus. En wat is die hoop dan? Dat is **óók** een Koninkrijk, maar dan een Koninkrijk dat **in** de Hemel is. En dat zien we in **2 Kor.5:1-2:**

1 Wat wij weten, dat zo ons aardse huis dezes tabernakels gebroken wordt wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

Dat is heel wat anders dan waar we net over lezen: een koninkrijk dat op aarde komt. Nee, want **óns** koninkrijk is **in** de hemel.

2 Want ook in dezen (in dit lichaam) zuchten wij..

Ziet u, sommige mensen zeggen dat het met Christenen altijd goed gaat en dat ze veel voorspoed hebben. En als je in gehoorzaamheid leeft heb je het goed ben je gezond en ga zo maar door. Maar dat is niet zo. Kijkt u maar eens naar wat Paulus allemaal meegemaakt heeft. Daarom zegt hij ook dat we zuchten! Maar.... *als ik zwak ben, ben ik machtig, Zijn genade is ons genoeg.*

..verlangende met onze woonstede die uit den hemel is, overkleed te worden...

Wij verlangen dat de Heere ons komt halen. Dat wij het nieuwe Lichaam krijgen. En dan hebben we een huis in de hemel. Een huis dat vast staat. Een tent kun je opbreken meenemen naar de volgende camping. Het is een tijdelijke verblijfplaats. En dat is ons lichaam ook. Onze geest en ziel zijn tijdelijk gehuisvest in dit zondige lichaam, vandaar de term **tent** . Maar een huis staat vast. Dat is een permanente verblijfplaats. Een woonplaats in de hemel dus. En onze tekst zegt in vers 1 tegelijk dat het eeuwig zal zijn. Dus inderdaad is dat een blijvend iets. Dat is onze verwachting, onze hoop. Het is zeker en vast. Het gaat erom dat het in de hemel is.

II Tim. 4:18: En de Heere zal mij verlossen van alle boos werk, en bewaren tot Zijn hemels Koninkrijk. Denwelken zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen.

Dat is nou net het verschil met Israel. Wij praten over een koninkrijk dat hemels is. En als u het Woord der Waarheid **niet** recht snijdt, dan heeft u een probleem. Want u zit dan met een tegenstelling, namelijk wij spreken dan over een hemels koninkrijk waar wij heen gaan en over een aards koninkrijk waar we ook heen gaan.

Maar we gaan naar één van die twee toe, het kan niet alle twee. Dus u moet een keuze maken. Hoe kan ik nou kiezen wat voor mij is? Door te doen wat Paulus tegen ons zegt: "*Snijdt het Woord der Waarheid recht*". En dan valt alles op z'n plek.

Dan ziet u dat er bepaalde gedeeltes in de Bijbel voor ons zijn en andere gedeeltes niet voor ons. Dan kunt u ook laten wat voor Israël is en

toepassen wat voor ons is. En dan heeft u helemaal geen probleem.

Dus als u in **Efeze 1:10** leest, dan ziet u dat God een programma heeft. Hij heeft 2 programma's, allebei met een eigen daarbij behorend Evangelie. Er zijn dus meer evangeliën in de Bijbel. En er is ook meer dan één programma in de Bijbel. Er is ook meer dan één instrument door wie God werkt in deze wereld, namelijk Israël en de Gemeente. En zo zien we dus ook dat er een programma in de hemel en een programma op de aarde is.

Efeze 1:9 : Ons bekendgemaakt hebbende de verborgenheid van Zijn wil, hetwelk Hij voorgenomen had in Zichzelve.

Hij had dus iets verborgen gehouden waar niemand iets van wist. Hij heeft het pas geopenbaard aan de apostel Paulus. Toen heeft hij het bekendgemaakt. En wat wil Hij dan zo graag aan ons bekendmaken? De verborgenheid van Zijn wil:

vers 10: Om in de bedeling van de volheid der tijden wederom alles tot één te vergaderen in Christus, beide wat in den hemel is en wat op de aarde is;

U ziet dus dat er 2 programma's van God zijn. Dat ziet u als u het Woord der Waarheid recht snijdt. Dan ziet u dat God een programma in de hemel heeft en een programma op de aarde. Alleen in welke pas ik? Dat gaan we ook ontdekken als we Paulus lezen.

En dan komen we ook meteen op het gevolg van het niet recht snijden van het Woord. Dingen die volgens mensen niet kloppen, die willen ze dan kloppend gaan maken, omdat ze er anders niet uitkomen.

En wat doe je dan? Dan **moet** je bepaalde dingen gaan vergeestelijken.

Maar wij willen gewoon lezen wat er staat!

Want door recht te snijden **hoeft** u ook **niet** te gaan vergeestelijken. Dan geeft u iedereen wat hem of haar toekomt. En zo geeft u Israël ook wat **hun** toekomt. Maar Israël is nu in deze tijd niet aan de orde. Het draait nu om het Lichaam van Christus.

God heeft 2 programma's en hoe gaat hij die nu uitvoeren? Daar gebruikt Hij instrumenten voor. Dus in het ene geval (het aardse koninkrijk) gebruikt Hij Israël en in het andere geval (het hemels koninkrijk) gebruikt Hij het Lichaam van Christus.

Maar het zijn niet 2 programma's die samenwerken, dat kan niet. Het één

of het ander werkt, maar niet tegelijk. Recht snijden en u weet het.

Fout 2 : Het niet erkennen van Paulus als onze apostel, nl. van de heidenen.

Wij leven nu in de Bedeling der Genade en door dit niet te weten zit u eigenlijk meteen in de fout. Mensen moeten Paulus als hun apostel gaan erkennen. Dat Paulus de apostel van de heidenen is, is namelijk heel bijzonder.

Natuurlijk hebben alle gelovigen wel van de apostel Paulus gehoord. Maar dat hij een speciale bediening had, volledig apart van de 12 apostelen, dat wordt eigenlijk niet geleerd en daardoor weet men het dus niet. Petrus was een apostel van Jezus Christus, zoals ook Jakobus, Johannes, enz. Er waren er 12. Allemaal apostelen van Jezus Christus .

Wat is er dan voor verschil tussen de 12 apostelen en de apostel Paulus?

Romeinen 1:1-2: *Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus, een geroepen apostel, afgezonderd tot het Evangelie Gods (hetwelk Hij tevoren beloofd had door Zijn profeten, in de heilige Schriften)*

We spreken hier dus over de Heere Jezus Christus. Hij is het Evangelie. Kijkt u maar in vers 3 en 4:

Van Zijn Zoon (Die geworden is uit het zaad Davids naar het vlees; Die krachtiglijk bewezen is te zijn de Zoon Gods naar den Geest der heiligmaking, uit de opstanding der doden), namelijk Jezus Christus, onzen Heere

Tot zover zien wij geen verschil met de 12 apostelen. Ze zijn allemaal apostelen van Jezus Christus. Ze hebben allemaal Christus verkondigd, want die was door de profeten in de heilige Schriften al verkondigd. Vraag: *Maar Paulus spreekt volgens jullie toch over Christus die verborgen zou zijn?*

Antwoord: Inderdaad, hier zien we wat bij de profeten wel bekend was. De Messias die beloofd werd in het OT is de Jezus die wij kennen als degene die aan het kruis geslagen is. O.a. Psalm 22 profeteert daar al over. Het **feit** van de kruisiging kunnen wij inderdaad reeds in het OT vinden. Het bloed dat door Christus vergoten is, is hetzelfde bloed als voor het volk Israël en het Lichaam van Christus. We praten over dezelfde Heere Jezus, die geworden is uit het Zaad Davids naar het vlees, natuurlijk! Daar praten we over.

Alleen het grote verschil, waardoor we zien dat Paulus toch anders is, zien we in vers 5

Door Welken wij hebben ontvangen genade en het apostelschap, tot gehoorzaamheid des geloofs onder al de heidenen, voor Zijn Naam;

En hier zien we dus dat Paulus afwijkt van de 12 apostelen. De 12 apostelen hebben namelijk nooit Christus verkondigd onder de heidenen om ze tot gehoorzaamheid aan het geloof te brengen, helemaal niet! Nooit niet!

Dat was wel de bedoeling: eerst naar Israël! De volgorde was: Jeruzalem, Judea, Samaria en dan de rest van de wereld :

Hand. 1: 8 Maar gij zult ontvangen de kracht des Heiligen Geestes, Die over u komen zal ; en gij zult Mijn getuigen zijn, zo te Jeruzalem, als in geheel Judea en Samaria, en tot aan het uiterste der aarde.

Maar dat is **nooit** gebeurd, **nooit**! Het was trouwens ook met een ander evangelie.

U ziet hier dus dat Paulus naar de heidenen gaat om het geloof te verkondigen. Maar dat niet alleen, namelijk ook om ze onder de **gehoorzaamheid** van het geloof te brengen. En wat is dat dan? Dat zijn de brieven van Paulus. Dat wij gehoorzaam zijn aan wat hij in zijn brieven schrijft.

En daaraan ziet u dus weer dat het u het Woord recht moet gaan snijden. Sommige mensen zeggen dat we de Bijbel dan wel heel recht snijden: *"jullie pakken alléén de brieven van Paulus en dan hou je wel een heel dunne Bijbel over!"*

Maar dat is niet zo, het is alleen wel zo dat in die brieven de **gehoorzaamheid des geloofs** voor ons staat. Vanuit die brieven kunnen we de hele Bijbel lezen.

Wat een rijkdom ervaren wij als wij die die brieven lezen, welke geweldige zegeningen we hebben. Het tegenovergestelde gebeurt als u probeert mensen onder de gehoorzaamheid van de wet (het oude testament) te brengen. Dan is het effect precies het tegenovergestelde. De wet doet namelijk zonde kennen (Rom.3:20). Echter de genade van God geeft mij juist kracht. Maar de wet werkt juist het tegenovergestelde.

Dus **dát** is wat Paulus verkondigt: de genade die ons onderwijst, en ons leert. Kijk ook even mee in **Romeinen 11:13**:

Want ik spreek tot u heidenen (wij dus): Voor zoveel ik der heidenen apostel ben, ik maak mijn bediening heerlijk

Wie van de anderen in de Bijbel kan "Ik spreek tot u heidenen" zeggen?. Niet één! Zelfs de Heere Jezus niet! Wie van de 12 apostelen kan zoiets zeggen?

Niet één!

Zij spraken alleen tot het volk Israël. Maar Paulus spreekt tot de heidenen. Weet u wie dat nu in de Bedeling der Genade zijn? Dat is de hele wereld! Inclusief de Jood in deze tijd. Daar kan geen misverstand over bestaan. Dat is dus heel bijzonder.

Laten we kijken in Hebreeën 2. De Heere Jezus was zelf ook een apostel, dat lezen wij in Hebreeën 3:1. En als u dat daar in z'n verband leest, dan vraag je je af van wie Hij dan een apostel was. Zegt Hij ook: "*Jullie heidenen, Ik ben jullie apostel?*". Nee dat zegt Hij niet, want Hij was een apostel van het volk Israël.

Hebreeën 2:14: *Overmits dan de kinderen des vleses en bloeds deelachtig zijn, zo is Hij ook desgelijks derzelve deelachtig geworden opdat Hij door den dood te niet doen zou dengene, die het geweld des doods had, dat is, den duivel;*

Vanaf Adam zijn alle mensen deelachtig aan vlees en bloed en daarom Hij is ook vlees en bloed geworden, net zoals wij. Prijs de Heer daarvoor. Hij heeft de duivel van zijn macht ontdaan. Want die had de macht over de dood! Christus was de eerste die de dood heeft overwonnen, dus de duivel is zijn macht kwijt. En wij, in Hem, gelukkig ook! Prijs de Heer! Maar dan zien we in de volgende verzen **15-16** :

En verlossen zou al degenen, die met vreze des doods, door al hun leven, der dienstbaarheid onderworpen waren. Want waarlijk, Hij neemt de engelen niet aan, maar Hij neemt het zaad Abrahams aan.

"Het zaad Abrahams", wie zijn dat? **Wij zijn dat niet!** Dat is Israël! Aan wie is deze brief geschreven? Aan de Hebreeën. Hij neemt het zaad van Abraham aan. Natuurlijk is Abraham onze vader in het geloof. Dat wil zeggen: "*Abraham geloofde God en het werd hem gerekend tot rechtvaardigheid*". In die zin is hij dus onze (geestelijke) vader. Maar het

letterlijke zaad van Abraham, dat zijn wij niet, dat is Israël. Kijk naar het volgende vers (17):

Waarom Hij in alles den broederen moest gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en een getrouw Hogepriester zou zijn in de dingen, die bij God te doen waren, om de zonden des volks te verzoenen.

Zonden van **de volken**? Van **de wereld**? Nee, van hét volk! **Enkelvoud!** Van Israël. Daar kwam Hij voor (Joh.1:11). Hij kwam om de zonden van het volk Israel te verzoenen. Het is Paulus die verkondigd heeft dat Christus een rantsoen voor ALLEN was , voor de hele wereld!

1 Tim.2:6 Die Zichzelfen gegeven heeft tot een rantsoen voor allen, zijnde de getuigenis te zijner tijd;

Maar verder in Hebreeën hoofdstuk 3, vers 1 zegt hij:

Hierom, heilige broeders, die der hemelse roeping deelachtig zijt, aanmerkt den Apostel en Hogepriester onzer belijdenis, Christus Jezus;

De Heere Jezus, de Apostel, én Hogepriester. Van wie? Ook weer van het volk Israël. Want als u verder leest in Hebr.3 dan leest u over het "huis". Mozes was een getrouw dienaar over het huis, Israël. Maar in vers 6 spreekt hij over:

"Maar Christus, als de Zoon over Zijn eigen huis; Wiens huis wij zijn,

Over welk huis was de Heere Jezus Christus dus een getrouw dienaar? Antwoord: Het volk van Israël. Het woord "discipel" betekent leerling. Het woord "apostel" betekent gezondene.

Wat ik hier eigenlijk mee wil zeggen, is dat Paulus zegt: ***"Ik ben de apostel der heidenen"***. Met andere woorden, hij zegt direkt tegen u en mij: *"Ik ben jullie apostel"*.

Maar de Heere Jezus Christus Zelf zegt niet : *"Ik ben de apostel van de heidenen"*, maar integendeel van Israel. En ook de 12 apostelen hebben dat niet gezegd. Paulus zegt letterlijk dat hij rechtstreeks tot de heidenen spreekt. De Heere Jezus spreekt letterlijk juist **niet** tegen de heidenen:

Mattheüs 15:22: En ziet, een Kananese (heidense) vrouw, uit die landpalen komende, riep tot Hem, zeggende: Heere! Gij Zoon Davids, ontferm U mijner! Mijn dochter is deerlijk van den duivel bezeten. Doch Hij antwoordde haar niet één woord.

Ziet u? Paulus spreekt tegen de heidenen, maar de Heere Jezus spreekt hier niet tegen de (heidense) vrouw.

En zijn discipelen, tot Hem komende, baden Hem, zeggende: Laat haar van U; want zij roept ons na. Maar Hij, antwoordende, zeide: Ik ben niet gezonden, dan tot de verloren schapen van het huis Israëls.

U ziet dat Hij haar niet eens antwoordde! Later kwam het wel goed, want Hij zag dat ze een groot geloof had. Zij zag namelijk hoe het plan van God met Israel en de wereld in elkaar zat, namelijk : Eerst de jood en pas daarna komen de heidenen.

En dan zegt de Heere Jezus Christus ook: "Groot is uw geloof". Maar Hij kwam eerst voor het volk Israël.

En dat is dus de fout die de mensen maken. Ze gooien alles door elkaar en zien Paulus niet meer als hun apostel. Dat kan u om u heen zien. En dat is tevens ook de verleiding. De god van deze eeuw (satan) die verdraait het. Mensen snijden het Woord niet recht en erkennen Paulus niet.

Echter als wij gaan naar Galaten 2, dan zien we dat de 12 apostelen Paulus **wél** erkennen. Paulus is eigenlijk heel persoonlijk. Eén man is de apostel van al de heidenen, dus overal ter wereld. Daar is hij de apostel van.

De 12 apostelen hadden alleen het volk Israël. In **I Tim.2:6-7** legt Paulus daar heel erg de nadruk op:

Die Zichzelfen gegeven heeft tot een rantsoen voor allen, zijnde de getuigenis te zijner tijd; Waartoe ik gesteld ben een prediker en apostel (ik zeg de waarheid in Christus, ik lieg niet), een leraar der heidenen, in geloof en waarheid .

"Ik lieg niet". Waarom moet hij dat er nou bij zeggen?

Dat doet hij, juist omdat het zo bijzonder is! Dat een jood, een aparte apostel voor de heidenen is. Dus als hij zegt "Ik lieg niet" dan legt hij er nog extra de nadruk op.

Als je namelijk anderen wilt overtuigen dat je niet gelogen hebt, dan ga je er extra de nadruk op leggen, je gaat er iets extra's aan toevoegen. Om te laten zien dat het een heel belangrijke waarheid is. En die waarheid is hier ook in het geding. **"ik zeg de waarheid in Christus, ik lieg niet"**.

En dat bedoelt Paulus hier, hij liegt niet! Hij doet hier een eed op. Christus is een rantsoen voor allen en daar was nog nooit sprake van geweest. Dat is pas door Paulus bekendgemaakt, want hij is de apostel van de

heidenen.

Ziet u het? ***Een prediker, een apostel en een leraar der heidenen in geloof en waarheid.***

Nu gaan we naar Galaten 2. Als het om de bediening van Paulus gaat, dan zet hij echt alles op alles. Dan spaart hij niets en niemand. In de omgang met mensen was hij zachtmoedig en was hij als een moeder die haar kinderen koestert. En hij is bezorgd, hij heeft tranen voor hen gelaten en dag en nacht voor hen gewerkt. Gebeden enz. Zie 1 Thess. 2:7-11.

Maar in zijn bediening is hij echt een tijger. Dan wijkt hij geen millimeter. Niets! Alles moet daarvoor wijken. In Galaten 2 lezen we dat Paulus naar Jeruzalem moet komen. Men zegt dat je besneden moet worden, anders kun je niet zalig worden. Er is dus een waarheid in het geding, want dat is namelijk niet wat Paulus verkondigt. Dat is wat de joden verkondigen. Dus wat doet hij? Hij gaat erheen, maar eigenlijk was hij helemaal niet van plan daar heen te gaan. Daarom kreeg hij een openbaring van Jezus Christus, dus hij moest wel.

Galaten 2:2: En ik ging op door een openbaring

Paulus was anders helemaal niet gegaan. Hij was met de heidenen bezig, met het evangelie. Maar toch moest hij erheen om de 12 apostelen ook te overtuigen dat er een verandering is. Dus, in vers 7:

Maar daarentegen, als zij zagen, dat aan mij het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis

Zij zagen het dus. En hoe zagen ze het? Galaten 2 is een verslag van Handelingen 15, waarin spreekt Paulus over machtige tekenen en wonderen die hij had gedaan. En voor joden zijn tekenen heel belangrijk. Nu Paulus (volgens Galaten 2 en Hand.15) bij de 12 apostelen is gekomen, vertelt hij dat allemaal aan ze. Wat God allemaal aan het doen is onder de heidenen.

En toen zagen ze het. Wat zien ze hier? **Paulus heeft een eigen evangelie!**

In dit vers staan 2 evangeliën. De meeste mensen denken dat er maar één evangelie is. En dan wordt alles dus op één hoop gegooid. De 12 echter hadden een evangelie. Maar Paulus had ook een evangelie.

De meeste mensen zullen zeggen: "*Ja natuurlijk kennen wij Paulus! Hij ging naar de heidenen en de 12 bleven in Israël! Maar met hetzelfde evangelie! De 12 verzaakten hun plicht, daarom moest Paulus!*" Maar dat staat er niet. Je had het evangelie van de voorhuid en het evangelie van de besnijdenis. Als het bij mij thuis over de voorhuid gaat wordt er wel eens gegrinnikt. Maar het is Bijbels! De voorhuid heeft alles

te maken met de heidenen.
Het evangelie van de voorhuid en het evangelie van de besnijdenis.

Wat was nu eigenlijk het evangelie van de besnijdenis? Dat hebben we zonet gezien: Israël met de Messias op de troon. Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden. Ze zullen het hoofd van de wereld zijn en de hele wereld gaan regeren. Ze hebben de tempel waar Christus dan Zelf zal zitten. Er zal licht vanuit Israël de wereld in schijnen. Want daar zal God wonen. De heidenen zullen naar ze toekomen en ze zullen de wereld (de heidenen) leren.

Dát is het evangelie van de besnijdenis! Van Israël dus, wat bij hen hoort. Nu, op dit moment is dat nog toekomst. Maar toen Paulus kwam, toen werd het stil gezet. Want aan Paulus is het evangelie van de voorhuid toebetrouwd.

En dat is niet hetzelfde goede nieuws als wat Petrus voor Israel had. In vers 8 zegt Paulus dan verder:

(Want Die in Petrus krachtiglijk wrocht tot het apostelschap der besnijdenis, Die wrocht ook krachtiglijk in mij onder de heidenen)

"Denk er even om," zegt Paulus hier eigenlijk. Petrus was namelijk de grote man, het hoofd van de apostelen. De kracht die in hem werkte, werkte echter ook in Paulus onder de heidenen. "Kun je het je voorstellen Petrus?" zegt Paulus eigenlijk. "Kunnen jullie 't je voorstellen joden?". *In mij werkt de Geest nu onder de heidenen, de zondaars onder de heidenen, (want zo zagen de joden ze, zie Gal.2:15).*

En als Jakobus, en Céfans, en Johannes, die geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij gegeven was, bekenden, gaven zij mij en Barnabas de rechter hand der gemeenschap, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan;

En hier ziet u dus dat er wat gebeurd is. Want Paulus gaat naar de heidenen en de 12 gaan naar de besnijdenis. Naar Israël, maar,,,, dat deden de 12 al! Dat is eigenlijk niet zo bijzonder. Ze gingen al naar Israël. Het punt is alleen dat ze daar nu bij moesten blijven en niet meer verder het Evangelie vd besnijdenis gaan verkondigen aan ongelovig Israel. Dat was nu het terrein van Paulus met dat andere Evangelie, nl. van de voorhuid.

Paulus ging ook in het begin van zijn bediening steeds eerst naar de synagoge toe. En daarna, als ze het niet aannamen, naar de heidenen. Daaraan zien we al dat het programma (van Israël) was gevallen. Het Lichaam van Christus is namelijk jood en heidenen in één lichaam. Echter, het Lichaam van Christus bestaat voor 99% uit heidenen.

Ik vind altijd een mooie vergelijking hoe dat gaat met Ajax. Als ze winnen, dan zegt men bijvoorbeeld: "De Amsterdammers wonnen met 4-0". Echter hoeveel Amsterdammers zitten er daadwerkelijk in dat elftal? Eén misschien, maar toch worden ze "de Amsterdammers" genoemd, omdat het in Amsterdam is.

Zo is het ook met het Lichaam van Christus. We spreken over de heidenen, maar het is jood én heiden in één lichaam. Het merendeel is heiden, dat is wel zo. Paulus gaat dus naar de heidenen, maar u ziet al dat het volk Israël daar al gevallen was. In Gods ogen leefden jood en heiden beiden zonder God. De jood was nu net zo van God vervreemd als de heiden.

Het was natuurlijk heel bijzonder dat Jakobus en Petrus dát zagen en zodoende Paulus en Barnabas ook die hand gaven en het erkenden. Ze **zagen** het [dat is belangrijk, veel mensen zien deze boodschap ook wel, maar niet iedereen wil het erkennen] en ze **erkenden** Paulus ook. En dus vervolgens gaven ze hem de rechterhand. Ze waren overtuigd, uiteraard ook door de Heilige Geest. De "Grote Opdracht" is daarmee dan ook weg. "Gaat heen tot al de volken". Dat is toch "**volken**"? Meervoud. Dat is buiten Israël. Israel moet naar de heiden volken toe.

U ziet dus dat dat anders is, dat het niet hetzelfde is als wat Paulus verkondigt. Er was iets gebeurd in het programma. Het programma van Israël was stil komen te staan. Hier zien we dus Efeze 1:10 in werking, het volgende programma van God in de hemel.

Het programma in de hemel, daar is Hij nu mee bezig en dáár is Paulus de apostel van. En dat is een ander evangelie, nl. het evangelie van de genade van God:

Hand.20:24

Maar ik acht op geen ding, noch houde mijn leven dierbaar voor mijzelfen, opdat ik mijn loop met blijdschap mag volbrengen, en den dienst, welken ik, van den Heere Jezus ontvangen heb, om te betuigen het Evangelie der genade Gods.

En in vers **32** lezen wij over "***het woord Zijner genade dat machtig is u op te bouwen***". Daar draait het nu om.

Daaraan zien we dus dat Paulus onze apostel is. Alleen Paulus spreekt over de gemeente die Zijn Lichaam is. Dus naar wie moeten wij luisteren? Dan moeten we naar Paulus gaan luisteren. En niet andere dingen op ons gaan toepassen. Want dan komen we in de problemen. Bijv. dingen als "Rechtvaardigheid is door het geloof alleen". "Ja, maar Jakobus zegt dat rechtvaardiging uit de werken is!". Luther kon

daar niks van maken. Hij snapte het niet...en dat is ook logisch, omdat Hij het Woord niet recht sneed. Als hij dat wel had gedaan en Paulus erkend had als zijn apostel, dan was het hele probleem opgelost geweest. Dan had hij begrepen dat Jakobus aan de 12 apostelen en dus aan het volk Israël schreef. En ik? Ik ben lid van het Lichaam van Christus. Ziet u? Dus alles komt in harmonie als we het Woord recht snijden.

Veel mensen weten ook niet waarom er 12 apostelen waren, want dan weet men ook dat Paulus nooit één van de 12 apostelen kon zijn. Israel bestond uit 12 stammen met aan elke stam één hoofd (Numeri 1:4,16) en zij hebben een taak : de wereld het heil te brengen en deze wereld te regeren.

Niet de Verenigde Naties, maar Israel gaat deze wereld in de toekomst regeren. Deze wereld zal ook i.o.m. met het aantal stammen verdeeld worden in 12 gedeelten (Deut.32:8) en boven elk zo'n gedeelte een apostel uit de twaalf die Christus had uitgekozen (Matt.10:1-4). Dat is de toekomstige regering van deze wereld die Christus reeds bij Zijn komst heeft samengesteld (Matt.19:28).

Maar nu is er één apostel voor de hele wereld, de heidenen plus de Joden), de apostel Paulus voor de regering in de hemelen boven de aarde Efeze 1:20-23; 2:6; 2 Tim.4:18)

M.a.w., zoals Mozes de spreekbuis van God was voor Israel, zo was en is Paulus de spreekbuis voor het Lichaam van Christus.

Vroeger moesten de heidenen naar Israel luisteren om te weten hoe ze zalig konden worden, nu moeten de Joden naar de heidenen luisteren om te weten hoe ze zalig kunnen worden.

Dus erken Paulus als uw apostel en luister naar hem, dan hoeft u niet te vergeestelijken en kan u het letterlijk lezen en geloven zoals het er staat.

Fout 3: Het niet herkennen van de aparte positie van het Lichaam van Christus

Het laatste punt is dat als men het Woord niet recht snijdt men dan niet begrijpt dat het Lichaam van Christus apart is. Het is anders dan wat er over Israel in de Bijbel staat.

Dat heeft te maken met het feit dat men niet ziet wanneer Israel gevallen is.

En dan komen we ook in de problemen. **Romeinen 11:11:**

Zo zeg ik dan: Hebben zij gestruikeld, opdat zij vallen zouden? Dat zij verre; maar door hun val is de zaligheid den heidenen geworden, om hen tot jaloersheid te verwekken

Ze (Israël) zijn gestruikeld. Er zijn zeer zeker mensen die onderscheid maken tussen Israël en de gemeente. Maar als u dan vraagt wanneer de gemeente begonnen is, dan zeggen de meesten toch wel dat dat met Pinksteren was. *"Want Israël is immers gevallen bij het kruis! Ze hebben zich gestoten aan de steen des aanstoots en toen hebben ze Hem gekruisigd. Dus Israël is gevallen en wij zijn nu geestelijk Israël"*

Maar wanneer is Israël eigenlijk gevallen? Wij geloven dat ze **gestruikeld** zijn bij het kruis maar **gevallen** bij de steniging van Stefanus. Toen zijn ze gevallen.

Het gekke is dat er wel mensen zijn die erkennen dat de gemeente met Pinksteren is begonnen, maar dan vervolgens teksten uit Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes gaan gebruiken en toepassen op het Lichaam van Christus, terwijl die handelen vóór Pinksteren. En dat klopt dus niet.

Israël is **niét** gevallen bij de kruisiging van Christus. Het is bij Stefanus. En dan zien we ook dat Paulus in beeld komt en dus ook dat het is omgedraaid. Vroeger was de heiden volledig afhankelijk van het heil van het volk Israël. Wat moest de heiden doen voor het heil? Hij moest naar het volk Israël toe. De mensen van het volk Israël konden vertellen over God, over de Schepper van de hemel en de aarde. Bij Israël moesten de heidenen zijn. En Israël moest hen leren. Dat geeft een bepaalde positie. Je bent iemand die de heidenen moet gaan leren. Jij behoort tot het uitverkoren volk van God.

En dan komt er opeens een apostel die zegt dat het heil niet meer bij Israël is, maar nu bij de heidenen. Dus de jood, met zijn tempel en het volk van God zijnde, kinderen van Abraham, die is nu afhankelijk van de heiden geworden, van Christus onder de heidenen.

En dat is natuurlijk ongelooflijk in hun ogen!. Daarom hebben ze ook zo'n hekel aan Paulus. Want ja, dat de zaligheid nu bij ons heidenen is, buiten de joden om, buiten Israël...ja dat is onbestaanbaar. Dat kan gewoonweg niet. Ondenkbaar!

Wij moeten goed onthouden dat de **struikeling** dus niet hun **val** is. Israël is bij het kruis gestruikeld. Maar wees blij dat de Heere Jezus aan het kruis geslagen is! Dat is onze redding. Maar die val is pas later gekomen. **Maar het is geen blijvende val!**

Dat is juist het punt!

Maar dan zien we helaas, omdat men het niet begrijpt, men dat weer gaat vergeestelijken.

Israël is dus nu helemaal afgeschreven en wij zijn het nu allemaal. Jaja!

NeeNee!

Want die val is **tijdelijk**! Want het programma van God dat Hij had, is namelijk nog niet af. Maar Hij had iets dat nog in de hemel was en dat is waar wij nu in leven. En daarom zegt Paulus ook in **Romeinen 11:25**:

Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend zij (opdat gij niet wijs zijt, bij uzelf), dat de verharding voor een deel over Israël gekomen is totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn

Het is niet heel Israël. Net zoals met Elia. Die zei ook: "Heere ik ben de enige". Maar dat is niet zo! Er zijn meerdere joden die in het Lichaam van Christus zijn. Het is voor een deel, en voor hoe lang? ***totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn***

Dat zou bij wijze van spreken over vijf minuten kunnen zijn. Het laatste lid van het Lichaam van Christus (iemand die gelooft) wordt in het Lichaam gedoopt en dan wordt de gemeente opgenomen. En dan? En dan?

Ja, inderdaad "en dan". Dan gaat God verder met het programma dat Hij met Israël had. Dan komt de Grote Verdrukking en de Antichrist en daarna het Koninkrijk op aarde.

En dan zal heel Israël, dat wil zeggen, **gelovig** Israël, zalig worden. En die gaan het koninkrijk in. Dus al die beloftes uit het Oude Testament aan Israël, die zijn bij de kruisiging niet allemaal opeens naar ons overgegaan. Die staan nog steeds te wachten op vervulling. Want Gods beloften (in dit geval voor Israel) zijn onberouwelijk:

Rom.11:

26 En alzo zal geheel Israel zalig worden ; gelijk geschreven is: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob.

27 En dit is hun een verbond van Mij , als Ik hun zonden zal wegnemen.

28 Zo zijn zij wel vijanden aangaande het Evangelie, om uwentwil, maar aangaande de verkiezing zijn zij beminden, om der vaderen wil;

29 Want de genadegiften en de roeping Gods zijn onberouwelijk.

Dat gaat straks na de Bedeling der Genade gebeuren. En dan zien wij nu dus ook een geweldige boodschap.

Israël is tijdelijk opzij gezet **maar niét aan de kant gezet.**

Want er ligt nog een belofte voor hen. Wij hoeven de Bijbel helemaal niet te vergeestelijken.

Dus terug naar ons punt: het recht snijden van het Woord. Dat is het allerbelangrijkste. Anders wordt het een rommeltje.

Kijkt u maar om u heen. Weinigen snappen het. Maar als we de Bijbel recht snijden en Paulus als onze apostel erkennen, dan snappen we het wel.

Dan onderscheiden wij dat het gaat over Israël, over het Lichaam van Christus en over Paulus die de apostel van de heidenen is en de 12 die de apostelen zijn voor Israel met een ander Evangelie voor een andere tijd voor een andere plaats, nl. de aarde

En dat gaan wij pas zien als we het Woord recht snijden en Paulus ook écht als onze apostel erkennen. Want als wij dat doen, gaan we ook luisteren naar wat hij zegt. Dan gaan we hem gehoorzamen. Paulus zegt in 1 Kor.14:37 dat wat hij opschrijft de geboden des Heeren zijn.

Dus als u de 3 bovenstaande punten toepast, heeft u volledige harmonie in de Bijbel.

En dan gaat u ook met elkaar die geweldige eenheid ervaren. U hoeft u niet meer te vergeestelijken én u bent niet meer afhankelijk van mensen die het u uitleggen.

U kunt het namelijk zelf in uw Bijbel controleren, want dan is de Bijbeluitlegger, de dominee, de gestudeerde, de spreker of wie dan ook niet meer de autoriteit, maar de Bijbel , precies zoals het hoort .

Vergeestelijken is niet nodig, integendeel, het is verboden!

En wat er staat, zo kunt u het ook laten staan. U hoeft niet te proberen het kloppend te maken. Want het klopt wel, als u het maar recht snijdt.

O diepte des rijkdoms, beide der wijsheid en der kennis Gods, hoe ondoorzoekelijk zijn Zijn oordelen, en onnaspeurlijk Zijn wegen! Want wie heeft den zin des Heeren gekend? Of wie is Zijn raadsman geweest? Of wie heeft Hem eerst gegeven, en het zal hem wedervergouden worden? Want uit Hem, en door Hem, en tot Hem zijn alle dingen. Hem zij de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen. (Rom.11:33-36)

Amén!

Door Heleen Boele uitgetypte preek en later verder uitgewerkt.